

РЕШЕНИЕ

№ 657

гр. Перник, 15.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Симона Пл. Кирилова

при участието на секретаря Десислава Ст. Дрехарска
като разгледа докладваното от Симона Пл. Кирилова Гражданско дело № 20211720106326 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 235, ал. 1 ГПК.

Образувано е по искова молба на М. К. М. срещу „Жилфонд“ ЕООД.

Ищецът твърди, че по силата на договор № 39/09.08.2021 г., сключен между „Жилфонд“ ЕООД като възложител и М.М. като изпълнител ищецът се задължил да извърши СМР, подробно описани в исковата молба, със срок за изпълнение 10.09.2021 г. Твърди се, че работата била завършена в срок и приета с двустранен протокол от 17.09.2021 г. С приемо-предавателния протокол възложителят потвърдил задължението си да заплати уговореното с договора нетно възнаграждение в размер на 7002,54 лева до 15.09.2021 г., но това не било сторено – включително и след отправена на 13.11.2021 г. покана, с който ищецът им дал допълнителен 14-дневен срок за плащане. При изложените твърдения се иска ответникът да бъде осъден да му заплати възнаграждението по договора в размер на 7002,54 лв. с вкл. ДДС, ведно със законната лихва от ИМ. Претендират се разноси.

Ответната страна не е депозирала писмен отговор. В деня на насроченото съдебно заседание по делото е постъпило становище чрез упълномощен представител, с което искът се оспорва като неоснователен. Конкретно се оспорва описаните в исковата молба СМР да са реално извършени, както и дължимостта на претендираното възнаграждение с ДДС.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото относими доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК и чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Районен съд Перник сезиран с осъдителен иск с правна квалификация **чл. 286 ТЗ, вр. 266, вр. чл. 258, вр. чл. 79, 33Д.**

Договорът за изработка е двустранен, възмезден, консенсуален и неформален

договор, по силата на който едно лице – изпълнител, поема задължението на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на възложителя, така че работата да бъде годна за обикновеното или предвиденото в договора предназначение. Възложителят е длъжен да приеме изпълнената съгласно договора работа, като при липса на своевременно направени възражения работата се счита приета и той е длъжен да плати уговореното възнаграждение.

За да бъде основателен искът за реално изпълнение на възнаграждението, дължимо по договор за изработка, в обективната действителност следва да са се проявили следните материални предпоставки (юридически факти): 1) действително договорно правоотношение, пораждащо между страните правата и задълженията на договор за изработка; 2) изпълнителят да е изпълнил работата без недостатъци, надлежно в количествено, качествено и темпорално отношение, съгласно уговореното в договора; 3) възложителят да е приел работата, като при отсъствие на надлежно и своевременно възражение за неточно изпълнен договор, насрещното задължение на възложителя за заплащане на възнаграждение е изискуемо и може успешно да бъде претендирано по исков ред; 4) неизпълнение от страна на възложителя на задължението му за заплащане на възнаграждение.

По делото е представен граждански договор № 39/09-08-2021 г., сключен в писмена форма между „Жилфонд“ ЕООД като възложител и М. К. М. като изпълнител, двустранно подписан от страните, с предмет демонтаж на ламаринен покрив, поправка на стари улици, разваляне на дъсчена обшивка, демонтаж на улама, направа на дъсчена обшивка, покриване с ЛТ ламарина, монтаж на улама, събиране и извозване на строителни отпадъци, боядисване с антикорозионна боя на обект – покрив на *****. С договора изпълнителят е поел задължение да изработи уговореното в срок до 10.09.2021 г., като е уговорено и възнаграждение за работата в 7920 лв., платимо в срок до 15.09.2021 г.

Договорът е частен диспозитивен документ на който е придаден вид, че е подписан от страните, поради което при липсата на възражения и доказателства за неговата неавтентичност, същият обвързва страните с направените от тях волеизявления и произтичащите от това правни последици – възникналите по договора права и задължения – арг. чл. 180 ГПК.

От представения приемо-предавателен протокол от 07.09.2021 г. за приемане на работа по договор № 39/09.08.2021 г. се установява, че на посочената дата – 07.09.2021 г. възложителят е приел извършената от изпълнителя работа, описана в протокола както следва: „демонтаж на ламаринен покрив, поправка на стари улици, разваляне на дъсчена обшивка, демонтаж на улама, направа на дъсчена обшивка, покриване с ЛТ ламарина, монтаж на улама, събиране и извозване на строителни отпадъци и боядисване с антикорозионна боя“. В протокола изрично е отразено, че възложителят приема описаната работа и потвърждава задължението си за заплащане на договореното възнаграждение в уговорения срок. Протоколът е двустранно подписан от ищеца и от представител на ответното дружество с положен печат на дружеството, които обстоятелства не се оспорват по делото.

Възложителят по договора за изработка дължи възнаграждение за *приетата* работа – чл. 266, ал. 1 ЗЗД, като възраженията му за неправилно изпълнение следва да се заявят при приемането – чл. 264, ал. 2 ЗЗД. Липсата на възражения при фактическото приемане се приравнява на одобрение – признание, че изработеното съответства на договора – чл. 264, ал. 3 ЗЗД. Не съществува спор в съдебната практика и правна доктрина, че в същината си приемането на извършената работа обхваща както едно фактическо действие – размятане на фактическата власт върху изработеното, чрез реалното му получаване от възложителя, така и правно действие – признание, че то напълно съответства на възложеното с договора, което всъщност е израз на одобряването му. Следователно релевантно за приемането по смисъла на закона е или онова изрично изявление на възложителя, придружаващо реалното предаване на готовия трудов резултат, че счита същия за съобразен с договора.

Обстоятелствата относно автентичността на приложените документи – че са подписани от лицата, които се сочат за техни автори, не се оспорва по делото. В този смисъл обсъдените писмени доказателства установяват възникването на облигационно отношение между страните със соченото от ищеца съдържание, а конкретно – приемо-предавателният протокол съдържа в себе си и извънсъдебно признание на паричното задължение на ответника, кредитирано от настоящия състав по реда на чл. 175 ГПК. Същевременно приемо-предавателният протокол е частен удостоверителен документ, подписан от страните, поради което същият обвързва последните във връзка със сторените тях волеизявления – арг. чл. 180 ГПК.

В случая, при съвкупната преценка на доказателствения материал се установява, че е налице извънсъдебно признание от ответника, обективизирано в приемо-предвателния протокол, че възложената работа е извършена и приета, като същевременно изрично е признато, че се дължи и възнаграждение за същата. А извънсъдебното признание на факти е едно от най-сигурните доказателствени средства в гражданският процес, което преценено в съвкупност с останалите доказателствени средства води до изясняване на действителното фактически и правно положение между страните – арг. чл. 175 ГПК и чл. 10 ГПК, като съдът отчита и липсата на въведени от ответната страна твърдения и доказателства за надлежно направени възражения по реда на чл. 264 ЗЗД.

В случая в чл. 2 от Договора е уговорено, че стойността на предоставената услуга е в размер на **7920 лева**. Същевременно с покана за доброволно изпълнение, депозирана в деловодството на ответното дружество с вх. № 179/23.12.2021 г., ищецът е поканил ответното дружество да му бъде заплатена сумата от **7002,54 лева**, съставляваща **нетния** размер на възнаграждението по договора за изработка, след направените удържки. „Нетно възнаграждение“ по см. на §1, т. 2 КСО е възнаграждението, получено след намаляване на изплатеното или начисленото възнаграждение с определените със закон задължителни осигурителни вноски за сметка на лицата и с данъците по ЗДДФЛ. Съгласно чл. 29, ал. 1, т. 3 ЗДДФЛ облагаемият доход от стопанска дейност на физическите лица, които не са търговци по смисъла на ТЗ, се определя, като придобитият доход се намалява с 25 на сто за доходи от упражняване на свободна професия или възнаграждения по извънтрудови правоотношения. Съгласно § 1, т. 30 от ДР на ЗДДФЛ, „извънтрудови правоотношения“ са правоотношенията извън тези по т. 26, 28 и 29 от § 1 на ЗДДФЛ, по силата на които се дължи постигането на определен резултат от физическо лице, което не е едноличен търговец, какъвто е и процесният случай.

Съгласно чл. 43, ал. 4 ЗДДФЛ, когато платец на дохода от стопанска дейност е предприятие, размерът на данъка се определя и данъкът се удържа от платеща на дохода при изплащането му. При определяне на осигурителния доход, след приспадането на нормативно признатите разходи, който да се обложи със задължителните осигурителни вноски за сметка на изпълнителя (Фонд „Пенсии“ на ДОО за инвалидност, общо заболяване, старост и смърт за лицата родени след 1959 г., за ДЗПО – допълнително задължително пенсионно осигуряване за лицата, родени след 31.12.1959 г., както и за здравно осигуряване), приспадането им съгласно чл. 30, ал. 1, вр. чл. 29, вр. чл. 28 ЗДДФЛ за формиране на данъчна основа и облагането на получената сума с 10% данък съгласно чл. 43, ал. 3 ЗДДФЛ, нетната сума за получаване възлиза именно на 7002,54 лева.

По изложените съображения съдът намира, че страните са обвързани от валидно облигационно правоотношение, породило за тях правата и задълженията, елемент от съдържанието на договор за изработка, изпълнителят по който е изправна страна, а възложителят е приел работата без възражения, следователно изискуемостта на насрещното му задължение за заплащане на възнаграждение е настъпила. Ответникът не твърди и не е установил да е извършил плащане - нито с изтичане на уговорения срок, нито след получаване на покана да заплати сумата от 7002,54 лв., заведена в деловодството на

ответника с вх. № 179/23.12.2021 г. С оглед липсата на изпълнение на паричното задължение на възложителя по договора за изработка, налице са всички материални предпоставки, обуславящи основателност на исковата претенция по чл. 266, ал. 1, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца следва да бъдат присъдени сторените разноски – 281 лв. платена държавна такса и платено адвокатско възнаграждение в размер на 700 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Жилфонд“ ЕООД, ЕИК 823073620, със седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „Св. Св. Кирил и Методий“ № 21, представлявано от управителя М. Ц. В., **да заплати на** М. К. М., ЕГН *****, със съдебен адресат адв. А.А., гр. С., бул. „****“, на основание **чл. 266, вр. чл. 258, вр. чл. 79, ЗЗД** сумата в размер на **7002,54 лева** /седем хиляди и два лева и петдесет и четири стотинки/, представляващи нетния размер на възнаграждение за изпълнителя по граждански договор № 39/09.08.2021 г., сключен между „Жилфонд“ ЕООД като възложител и М. К. М. като изпълнител с предмет извършване на СМР на обект – покрив на ***** в гр. Перник, **заедно със законната лихва** върху главницата, считано от депозиране на исковата молба на 20.12.2021 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА „Жилфонд“ ЕООД, ЕИК 823073620, със седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „Св. Св. Кирил и Методий“ № 21, представлявано от М. Ц. В., **да заплати на** М. К. М., ЕГН *****, със съдебен адресат адв. А.А., гр. С., бул. „****“, **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата от **981,00 лева** – разноски пред Районен съд Перник.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд Перник в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните на осн. чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Перник: _____